

[Wilhelm]

ret en af mine tidligere ordførelser. Jeg kan stå ved hvert ord, der er citeret.

Vi mener, at sådan som dette fungerer, er det en ren og skær gidsselfunktion, og når nu ordførerne for venstre og for det radikale venstre siger, at de gerne vil have belyst, hvad denne repræsentation har betydet, kan jeg da oplyse, at det har vi forsøgt i adskillige år. Men det lader sig ikke gøre, for der findes ingen indberetninger; man må ikke engang lave indberetninger. Der findes ikke i handelsministeriet, nu industriministeriet, noget som helst om, hvad disse folk foretager sig, for de har tavshedspligt, og de er alene bundet af deres loyalitet, ikke over for dem, der har udpeget dem, ikke over for den offentlighed, som de foregiver at repræsentere, men over for det pågældende pengeinstitut.

På de vilkår mener vi at dette er værre end ingenting, og som jeg tidligere har sagt: medmindre både pligter og beføjelser bliver strammet op, vil vi støtte dette forslag.

Jeg synes, det er interessant, hvordan det har bevæget sig i de år, der er gået. Det er også interessant i lyset af, at dette jo er en slags skoleeksempel på noget, som socialdemokratiet nu vil udbrede på flere områder. Man kalder det repræsentation, man kalder det offentlig repræsentation, man kalder det lønmodtagerrepræsentation, men stort set er vilkårene omkring tavshedspligt osv. præcis de samme, som de er i denne sag.

Dette blev i sin tid gennemtvunget mod den daværende regerings – det var træskoregeringens – vilje. Det var det eneste forslag i de 14 måneder, som blev vedtaget mod regeringens vilje. Og der var stor ståhej. Nogle talte om socialisering, og jeg ved ikke hvad. Men indtil hr. Kjelgaard nu kom på talerstolen, var det sådan, at sidste gang vi havde sagen oppe, gik de konservative varmt ind for, at man opretholdt denne ordning, fordi man havde erkendt, at det var en udmærket institution til at forhindre kritik af pengeinstitutterne. At den ikke betyder noget som helst reelt, at den ikke kontrollerer noget som helst reelt, at den ikke har ret til at sige noget som helst om, hvad der foregår, at ministeren end ikke kan indkalde indberetninger fra disse folk, han har udpeget, at vi endda har set tilfælde, hvor den offentlige repræsentant blev sat under anklage sammen med den øvrige bestyrelse, da den pågældende bank havde begået alle mulige ulovlighe-

der, generer ikke de konservative. De syntes, sidste gang vi havde dette forslag oppe, at det var en udmærket institution af lige præcis den gidselmæssige grund, som vi andre synes gør den til en dårlig institution.

Jeg vil til sidst sige til fremskridtspartiet, at hvis man bliver ved med at fremsætte sådanne forslag, synes jeg, man én gang før eller siden skulle tage sig sammen til at sørge for, at det også blev færdigbehandlet og kom til afstemning. Det er lidt pjattet, at vi bliver ved med disse førstebehandlinger. Hvis man ønsker at se, hvordan salen markerer sig vedrørende dette forslag, så gør det dog færdigt og insister på, at der bliver skrevet betænkning om det!

Arne Bjerregaard (KrF):

Under henvisning til den sidste ærede taler skal jeg blot meddele, at vi ikke finder det betimeligt at ændre repræsentationen i banker og sparekasser i overensstemmelse med det i lovforslaget anførte.

Alfred Hansen (DR):

Sidste gang forslaget var fremsat her i folkettingen, var retsforbundet medforslagsstiller, og jeg skal gerne give hr. Wilhelm den oplysning, at når forslaget ikke kom til afstemning i sidste samling, var det ikke forslagsstillernes skyld, men ene og alene SV-regeringens. Som vi ved, havde den flertal i samtlige udvalg og praktiserede det i stor udstrækning på den måde, at man ignorerede ethvert ønske fra oppositionspartierne om at få deres forslag til anden behandling og få skrevet betænkning.

Når vi ikke er med denne gang, er det ikke, fordi vi ikke har samme holdning, som vi havde sidste gang, da vi var medforslagsstillere. Årsagen er udelukkende at søge i de bemærkninger, som ledsager forslaget. Vi vil fortsat støtte forslaget, som det ligger her. Dermed har jeg ikke sagt god for bemærkningerne som sådanne, men det er jo irrelevant i den sammenhæng. Vi har ikke ønsket at lægge navn til forslaget, men vi vil gerne støtte det.

Jeg synes, det var interessant at høre den tidligere handelsministers tale. Jeg synes, det også bør gøre indtryk på den nuværende industriminister, at den tidligere handelsminister, som jo da nok har høstet nogen erfaring